

какъ-то казва Джонъ Бекъянъ, бѣ съ-
гласно съ ніеговѣ-тѣ кучешкѣ на-
турѣ.

Гели, кой-то ся бѣ патъпкаль съ
вечерне-то ястие и питие, поченѣ
да оствѣща въ себе си възвышение и
размиренїе на нѣравственни-ти си
способности — явленіе коє-то ся
повтаря не рѣдко въ подобни обсто-
ятелства съ Джемсъмени, кои-то и-
мѣть такво важно и съзерцателно
настроение.

Ну Томъ, каза той, ты наистиннѣ
прѣкалявашь; азъ всѣкогы съмъ ти
говорилъ. Ты знаєшь, Томъ, мы чи-
сто смы ся разговаріали съ тебе за
той-зи предметъ тамъ долу въ Нач-
езѣ. И азъ ти съмъ доказвалъ че
трѣбѣ да ся обхождамы съ тѣхъ по
мягко, и съ такво добро обхожданіе и
на тойзи свѣтъ ще ни бжде по до-
брѣ и на другый-тѣ свѣтъ ще най-
демъ по добро мѣсто въ царство-го
Небесно, кога дойде времѧ, и това
иѣ за забравяне, ты знаєшь.

Ба! извѣка Томъ, заръ азъ не зна-
їм? — не мѧ правете да ся разболѣїх
отъ ваши-ти глупости, стомахъ-тѣ ми
иѣ и безъ това разваленъ, и Томъ
испи полвина чашкѣ простѧ ракиѣ.

— « Азъ повторямъ, каза Гели, и
си истегнѣ на столъ-тѣ си, и поче-
нѣ выразително да ся криви. Азъ
искамъ да кажкѫ, че всѣкогы съмъ
ималъ тжѣкъ мысьль: да карамъ трѣ-
говиѣ-тѣ си додѣ испечелѣ доста
иманіе, колко-то ю възможло. Нѣ
трѣговиѧ-та не ю сично, иманіе-то

и не ю всичко на свѣтѣ-тѣ; мы имамы
душікъ. Не мѧ ю грыжѣ ако мѧ чю-
ікѣ, че казвамъ това трѣбѣ да ся
расправїж добрѣ съ ніеїкъ. Азъ вѣр-
вамъ въ религыѣ-тѣ, и прѣзъ тиа
дни, кога си завршѣкъ работѣ-тѣ
чисто и гладко, ще помыслѣкъ и за
душікѣ-тѣ си и за други подобни
предмети; И защо му ю на чловѣка
да прави зло повече отъ колко-то му
иѣ нужно? Азъ мыслѣкъ че не ю bla-
gorazumno това!

Ты ще помыслишь за душікѣ-тѣ си!
повтори Томъ, съ прѣэрѣпіе; земи
голѣми очила за да найдешь душікъ
въ тебе. Подобрѣ и не ся грыжи за
ніеїкъ. Ако ти процѣди діаволъ-тѣ
прѣзъ наї тѣнко-то сито, истинна ни-
шо не ще да найде.

— Е, Томъ ты вече хулишь, » Ка-
за Гели, защо да не приїнемъ сло-
ва-та ми съ драго срѣдце, кога го-
ворїж за добро-то ти?

— Прихали си ты языкъ-тѣ каза
Томъ срѣдито. Азъ съмъ готовъ да
слушамъ какво-то щешь приказвай,
само безъ благочестиви поученїа,
тѣ мѧ убивжѣтъ. И наї напоконъ как-
важ разликъ има помежду мене и тебе?
Освѣнѣ че на душікѣ-тѣ ти іединъ
грѣхъ повече а чювство иѣмашь ни
влакно повече. Твоѧ-та ю чисто ку-
чешка хытрость, за да измамишь діа-
волъ-тѣ и да си спасешь кожнѣ-тѣ;
Заръ азъ не тя видѣї? А твоѧ-та ре-
лигыя, какъ-то ти казвамъ що ю тиа?
Въ цѣль животъ да давашь задлѣ-
жнитеши записи на діаволъ-тѣ, и ко-